

RÄTTSSTATEN SVERIGE!?

Vi boende i Sverige lever i förvissningen om att vi har en rättsstat med demokrati och fokus på ett humant samhälle och där teserna om de mänskliga rättigheterna anses antagna och tillämpas.

Vi har här uppe i höga nord ett öppet samhälle med respekt för den enskilda människan. Vi har en lagstadgad yttrande- och tryckfrihet liksom religionsfrihet och frihet i politisk uppfattning.

I den världen vill vi leva och verka i, som i likhet med de övriga nordiska i demokratisk anda välutvecklade länderna. Vi lever i en unik del av världen med slösande rik natur med allemansrätt, naturtillgångar och levnadsförhållanden som för de flesta är mer än tillräckliga för att ha en dräglig tillvaro.

I Norge understryks av dess regeringschef hur viktigt det är med öppenhet och tolerans. Vi påminns om de medmänskliga (andliga) värdena, som har större betydelse än de materiella (världsliga) ting. Det skall inte behöva inträffa en tragedi för att öka medvetandet om detta.

Ett fundamentalt viktigt värde i rättsstaten är hur den enskilda människan behandlas. Hon skall behandlas med respekt och rättvisa. Om hon begår brott skall hon stå för detta och ta sitt straff. Om hon inte har begått något brott, skall hon inte heller dömas eller straffas för ett brott hon bevisligen inte har begått.

Beviset är kärnan för brott!

Trots vårt väl upplysta samhälle gick det snett 1983 när flygofficeren Bertil Ströberg mot sitt nekande anklagades, dömdes och avtjänade straff för någonting han inte gjort.

Om så bara bevis hade kunnat framläggas från samhällets/statens sida för att en olaglig handling hade begåtts, hade saken varit klar.

Nu fanns det inga bevis för en olaglig handling!

Andra krafter ville ge sken av att en spionhärva var under uppsegling och i den snärjdes BS på grund av den hjälpsamma medmänniskan han var och alltjämt är. BS vill tro alla om gott men världen ser tyvärr inte sådan ut!

Utan bevis men med önsketänkta indicier, lyckades en majoritet i domstolarna få till en dom för ett brott BS inte begått. Det var rena farsen på sin tid i ett klimat, som det kalla kriget bjöd på.

Det mest frapperande var att domstolarna inte fick allt material som faktiskt fanns omkring BS sak. Material som talade till BS fördel och som hade stärkt hans oskuld. Att inte framlägga alla fakta omkring en rättssak är antingen ytterst oprofessionellt eller att medvetet undanhålla fakta.

Domstolarna kom att endast döma på fantasier och fokusera på BS beteende när inga bevis förelåg.

Nu har rättsstaten Sverige på nytt chansen att föra upp till bevis ifall landet är en rättsstat att räkna med eller något annat. BS sak står nu inför prövning i högsta rättsinstansen.

Då är det viktigt att bevis som är kärnan i ett brott kan framläggas. Sådana finns inte och har aldrig funnits men däremot finns tidigare undanhållet (!!!) material som kan framläggas samt att numera omfattande (!!!) fakta omkring kalla kriget och Sveriges roll i detta kan framläggas.

Därtill skall inte förglömmas BS karaktärsegenskaper som människa och yrkesman, vilket kanske är det starkaste beviset/indiciet för hans oskuld. BS skulle aldrig begå en brottslig handling mot det svenska samhället!

Av någon outgrundlig anledning kom aldrig reella fakta om kalla kriget och Sveriges roll i detta fram i tillräcklig omfattning i rättegångarna på 1980-talet. Sannolikt kan det ha berott på att det var ytterst få människor i riksdag, regering och försvarsmakt som hade dessa fakta.

Sekretessen var sannolikt extremt hög pga. det dolda och känsliga samröret med NATO vid den här tiden. Detta samröre förargade självklart WP med Sovjetunionen i spetsen eftersom Sverige gav dubbla budskap.

Således härskade en stor tystnad omkring detta!

Resultatet av skuggspelet med NATO och förhållningssättet mot WP, blev att BS hamnade i kläm i en sannolik aktion för att kompromettera Sverige eller att dölja någon annan verksamhet.

Nu väntar allmoge på att rättsinstansen i detta 2010-tal skall vara väl påläst och insatt i de förhållanden som rådde under kalla krigets sista årtionde dvs. 1980-talet.

Allmoge förväntar sig att rättsinstansen skall ha civilkuraget/rättskuraget att kunna inse att det gick galet på 1980-talet, vilket nu kan rättas till genom att ge BS upprättelse.

Det handlar om trovärdigheten i rättsstaten Sverige!

Prestige och annat måste lämnas därefter och endast det sanna och rätta måste få råda och då finns bara en utväg och det är att ge BS full upprättelse för det brott han anklagades för, dömdes för och avtjänade straff för.

BS måste äntligen få frid i den tid han har kvar i livet liksom hans anhöriga, sanna kamrater och kolleger.

Justitia omnibus – "Rättvisa åt alla"!

Ingemar Olsson